

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA
FEDERACIO KAJ DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

FRAGMENT

El món adopta cada dia formes més i més internacionals. Una catàstrofe en lo mén pregón de l'Asia influeix en els mercats d'Europa i al revés. Una nova, bella peca de música en un mes ha donat la volta al món. Igual passa amb els bons films. Els murs, que separen els pobles ja comencen de trontollar. Aquells qui venen per això els seus interessos amenaçats, criden espantats, inciten a defensar-se, exigeixen lleis dictatorials i severes.

Però cada dia que passa va veient-se mes clar, que les noves muralles xineses amenacen d'enderrocar-se. Demà, passat demà, tant se val. Ja no representen cap paper defensiu, no més fan que ofegar el propi país. A banda i banda s'hi ha concentrat tanta força dinàmica, que busca sortida. La ciència, l'església, la tècnica, la moda, el capital, la indústria, el moviment agrari i treballista, tots a l'una, fan pressió damunt les velles pedres de l'arcaica i malmenada construcció... Ni conferències, ni convencions seran prou per a aturar en el moment decisiu la força d'aquest Niagara popular.

Els homes que no temen de mirar el pervindre cara a cara, aconsellen de preparar les vies per on pugui fluir amplament l'inundació. La llengua internacional es la més important, per la qual podrien normalment llançar-se els torrents populars contradictoris per a constituir la gran família humana única.

N. HOHLOV.

"KATALUNA ESPERANTISTO"

OFICIALA ORGANO DE
KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

Membra kotizaĵo: 3'50 p.; Grupoj: 1'20 por membro.

Jarabono: 6 p. enlande kaj 6 sv. fr. internacie, provekzemplero 2 respondkuponoj.

Federacia sidejo kaj redaktejo: carrer València, 245-BARCELONA

LA DEK DEVOJ DE LA ESPERANTISTO

1. Bone sciŭ la lingvon, traktu ĝin kun respekto, kaj lasu la versfaradon al poetoj.

2. Esperanton uzu parolante, studu legante kaj ne fuŝu skribante.

3. La plibonigistoj diskutu; vi Fundamenton sekvu kaj fide-la restu.

4. Propagandu ĉiam, ne ĉie; klarigu, ne prediku; rakontu faktojn, ne esperojn.

5. Kiŝn vi povas lerni nur en unu semajno, ne instruu en unu horo; el malgravaĵoj ne faru regulon, kaj el la regulo ne faru malgravaĵon.

6. Verkante en Esperanto, ne kredu interesa, kion naĉlingve neniu legus; ne imagu, ke preseraroj plibeligas libron, ne malesperu, se mankas aĉetantoj.

7. Al grupo aliĝu; la kunvenon vizitu; Esperanton parolu. Subtenu K. E. F.

8. Atentu, ke internacia lingvo vivos nur per uzado; memoru, ke tial internacia organizaĵo estas necesa, senlace varbu por U. E. A.

9. Legu gazeton, por ke vi konu faktojn; novajn abonu, por ke ĝi povu ekzisti; kunlaboru, por ke ĝi estu interesa.

10. Por Esperanto kiel movado agu; por ĝi kiel realaĵo pagu, kaj kiel altan idealon konservu ĝin en via koro.

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO

DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO
KAJ DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Nia devizo: *Maro estas gutaro* Redakcio: *Carrer València 245 BARCELONA*

DIREKTORO: MARIAN SOLÁ

D-ro Josep M.ª Terricabras

Nia kara samideano, la unua prezidanto de K. E. F.. mortis en Vich la 9^an de Januaro 1928^a.

Tre estimata persono, kiu havis bonegan reputacion kiel kuracisto, li estis elektita prezidanto de nia K. E. F. en 1910^a, tio estas en la komencoj de nia agado, do en la plej malfacilaj tempoj. Kiel juĝanto li partoprenis ankaŭ en la Floraj Ludoj. Lia sola nomo estis en Vich bona kaj efika propagando por nia afero.

Al lia malĝojigita familio, precipe, al lia kuzo nia samideano S-ro Jacinto Comella ni esprimas en la nomo de ĉiuj kunfederacianoj nian plej sinceran kondolencon.

LA REDAKCIO.

Nova Patrujo

Nevidion, Blindulujon profunde malkovris al mi, al vi, niaj XIII^aj. Floraj Ludoj.

Efektive la ĉefa laŭreato florlduda estis patrujano, civitano de Nevidio, blindulo de vidiga kaj sentiga koro: D-ro. Bânó Miklós, hungaro, samnaciano de viduloj grandaj poetoj Baghy kaj Kalocsay, antaŭaj atingintoj de ĉefaj florldudaj premioj. La plej proksima konkursinto al Bânó por la Natura Floro de la Floraj Ludoj en 1927 estas Fino. Varma Jarvenpaa, blindulino el Finnujo, civitanino el Nevidio.

Multaj samideanoj petis de ni la eldiron pri la vera nomo de Ĉuvi Lovostan, jam fama aŭtoro de «Renkontigo». Kelkaj estis tute certaj ke Kalocsay sin kaŝis sub tiu anstataŭnomo. Kaj kiam ni respondis ke Ĉuvi Lovostan skribis al ni ke li estas blindulo, iuj kredis ke Kalocsay tion diris por devojigi la scivolemulojn pri la vera nomo de la plej alte premiita florldudinto en 1927.

La aŭtoro de «Renkontigo» fine kompleksis nin per rajtigo publike sciigi ke lia vera nomo estas Bânó Miklós, ke li estas sciencisto loĝanta kaj laboranta en la hungara ĉefurbo Budapest, VI, Délibáb - U. 23. La scivolemuloj estas do plene kontentigitaj, kaj la tuta esperantistaro ĝojas ke granda poeto aperis en nia Nova Mondo elveninta el Nevidio al la mondo de la Nova Sento, per klarigaj, lumigaj poemoj.

El letero ricevita de Dro. Bânó Miklós mi transkribas kelkajn vortojn kiuj iom sciigas pri Nevidio kaj ĝiaj aferoj:

«Kun danko mi ricevis viajn sciigojn antaŭ longe, kaj tuj skribis al Fino. Jarvenpaa kies respondo nun alvenis, kaj kies ĉefajon jen mi transkribas por vi laŭvorte.—

«Ho ve! Mi ne sciis, ke mi devis skribi al Sro. Dalmau pri la sendmaniero de la mono, ĉar mi havas neniun, kiu legus al mi esperantan nigran skribon, eĉ kelkaj vidulskribaj leteroj de la samideanoj estas treege malfacile klarigeblaj al mi».

Nun, kara Sinjoro, vi povas vidi la malfacilaĵojn kiujn blinduloj havas en la interrilatoj kun vidantoj.

Eble tiu letero eĉ komprenigos al vi la neceson, ke iu—nunjare mi—devis entrepreni la transkribadon de blindulaj konkursoj,—kaj ke ja estis grava paŝo el Nevidio, kiu nun alportis tamen iom da ĝojo kaj honoro por Blindolando.—Tial la estraro de UABE nun traktadas pri organizado de sciigoj pri ĉiuspecaj

konkursoj, kiujn blinduloj povus partopreni.—Almenaŭ la Florajn Ludojn ni preferus ĉiam antaŭmeti al niaj samsortanoj, kiuj, vi povas legi, ne havas plej ofte eblecon, legigi por si la nigrepresajn aferojn.—Sed por ne esti «nur ricevdezirantoj», mi jam traktadis kun la estraro, ke eble UABE oferu ĉiujare 50 pesetan premion al la Florludinto *sen ia kondiĉo*, t. e. la Florluda estraro povu ĝin utilige tute laŭ sia bontrovo, ni nur petus ke nian estraron la personom, kiun ni nomos—vi sciigu pri la plena rezultato tuj, kiam ĝi estas publikigita, do plej poste tuj post la festo mem,—ke AUBE povu kontroli, ĉu estas blindulo inter la gajnintoj, por lin sciigi, kaj por pagi anstataŭ la gajninto prezon de la Diplomo, se ne estos mona premio».

Jen vortoj pensoj kaj agoj kun ĝentileco kaj justemo, kun dankemo kaj malavaremo. Ĉu Nevidio, ĉu blinduloj estas homaro pri bona ol vidantaro?

Multaj vidantaj premiitoj, ankoraŭ ne sciigis nin ke ili ricevis la monon. Multaj, pli multaj, tute ne legis, malgraŭ ke ili ricevis senpage la koncernan numeron de K. E. krom la premio, la florldudajn priskribojn, kaj senutile pligrandigas nian pure fervorecan okupegon pro la Floraj Ludoj. Multaj vidantoj konkursintoj kuraĝis atentigi kaj propagandi al ni personajn motivojn por gajni premiojn, eĉ multajn premiojn.

Ni dankegas vin, kara samideano blinda, kies senteblo, kies spirita vidado estas ekzempla por vidantoj kaj kuraĝiga, rekompeca por la organizantoj de la Internaciaj Floraj Ludoj. Vi vidigu al multaj avidaj ricevdezirantoj ke ili devos esti pli delikataj, pli bonvolaj, pli komprenemaj pri la plenumo de ĉiuj kondiĉoj kaj detaloj kiujn postulas bona funkciado de nia Institucio. Vi komprenigu al ĉiuj kapablaj, koncerneblaj samideanoj kaj samideanaroj, ke la katalunlingva esperantistaro ne povas daŭrigi senfine organizadon de Floraj Ludoj kun miloj da pesetoj por premioj sen helpo premia de aliaj esprantistaroj. Jam dektri jarojn ni tiel florldudigis nian internacion. Via ekzemplo estu imitota por ebligi nian daŭrigadon.

Danke, amike, kortuŝite salutas Nevidion,

DELFI DALMAU.

Skizo de Humanista Historio

Rimarkoj pri la ĝeneralaj principoj kaj praktikaj ekzemploj de humanista historio de la homa raso

ĜENERALAJ RIMARKOJ

En ĉiuj landoj de la Tero oni pli kaj pli parolas kaj skribas en niaj tagoj pri nova historia instruado, kiu forlasus la ĝis nun aplikatan, ĝenerale disvastiĝintan metodon. Sed oni ne bone scias ankoraŭ, kion oni donos en la manojn de la infanoj, lernantoj en mezaj lernejoj, anstataŭ la nun aplikataj manlibroj. Oni konsentas unuanime, ke la militoj, kiuj ne havis profundan influon al la evoluo de la mondo, devas esti forlasataj el la programo de la historia instruado; la paroloj, eĉ famaj, kiuj celas venĝon, rabon kaj murdon, devas esti ignorataj de la moderna pedagogo. Resume, oni pli aŭdas pri tio, kion oni devas forigi el la lerneja programo, ol pri tio, kion oni devas instrui. Nek per negativaj asertoj, nek per tro ĝeneralaj konsideroj ni sukcesos eduki la morgaŭan homaron. Ne sufiĉas rekoni la necesecon de klarigo pri evolucio, scienca kaj teknika progresoj, ekonomia interrilato kaj solidareco de la popoloj, subordigo de la ŝtata moralo al la interŝtata, ktp., sed por praktike realigi la programon jam akceptitan de la plimulto de modernaj pedagogoj, oni bezonas doni praktikan kaj tuj utiligeblan historilibron. Sed ni ja scias, ke tia libro neniam aperis ĝis nun. Tial estus malprudentaĵo. se mi verkus ĝin en kelkaj entuziasmaj horoj.

La celo de tiu ĉi disertacio estas skizi la enhavon de estonta pli kompleta kaj pli bona manlibro de humanista historio. Mi povus ĝin nomi skeleto de nova historio. Tiu ĉi historio, kiun mi skizos, estas destinata por la unuagrada historiinstruado de mezaj lernejoj de ĉiuj landoj de la Tero. Mi ne nur diros, kion tia universala historio devas instrui sed mi donos praktikajn ekzemplojn de tia instruado. Tio ja estas ĉefe afero de stilo kaj de pedagogia lerteco. Ni ne devas instrui la plej grandan kvanton de faktoj, nek ni celas severan sciencan ekzaktecon: ni nur volas doni al la infanoj facilajn, klarajn kaj interesajn klarigojn pri la plej gravaj faktoroj de la homa historio. La tasko de pli alta historia instruado estas poste pleniĝi la truojn kiujn ni lasas.

Mi rekonas, ke la infanoj devas ellerni la plej gravajn faktojn de la universala kaj de la nacia historioj. Ne estas eble ignori la Napoleonajn militojn kaj esti samtempe kulturita homo. Sed mi opinias, ke antaŭ ol lerni sian propran nacian historion kaj la pure politikan historion de la tuthomaro, oni devas ellerni la his-

torion de la komuna progreso de la homa raso. *Antaŭ ol ni ekkonas, kio nin dividas, ni ekkonu, kio nin kunigas! La kolektiva moralo devas esti ĉiam pli alta ol la individua.*

Elirante el tiu ĉi principo mi nur skizos tie ĉi la unuagradan historiinstruadon de mezaj lernejoj. Laŭ mia persona konvinko je tiu ĉi grado de la instruado oni zorge devas eviti ĉiujn politikajn okazajojn kaj ankaŭ pure kronologiajn faktojn. Tie ĉi ni devas instrui la *pure humanistan historion*, kiu ja estas la sola objekto de tiu ĉi disertacio.

Al la edukistaro: Edukistoj de la kvin kontinentoj, vi estas gardantoj de la animoj de la estonta generacio. Ĉu vi estas konsciaj pri viaj devoj? Ĉu vi konas la gravecon de viaj respondecoj? Vi devas aperi en la okuloj de viaj junaj disĉiploj justaj kaj perfektaj. Vi tion atingos per toleremo, pacienco kaj justeco. La infano posedas denature sanan moralan senton, ĝia juna animo kliniĝas al la bono simile al magneŭo. Estu potenciaj antenoj de humanismo al kiuj kliniĝu ĉiuj animoj de la infanaro de kvin kontinentoj! Vi parolos al ili kun entuziasmo kaj kun fervoro; vi ne ripetos laŭvorte miajn tekstojn, vi nur ĉerpos el ili inspiron. La infano ne devas aŭdi la saman aferon, kiun ĝi jam legis aŭ kiun ĝi legos en sia libro. Tio kredigus al ĝi, ke la instruisto estas malinteligenta. Neniu libro povas diri al vi, ho geedukistoj, kion vi devas instrui al viaj gelernantoj: via koro daktu al vi la parolojn!

HUMANISTA HISTORIO

Karaj infanoj! En tiu ĉi jaro ni ekkomencos la historiajn lecionojn. Eble vi jam konas diversajn aferojn el la historio. Vi forgesu tiujn aferojn momente. Ĉio, kion la homo lernas, utilas. Kiam la okazo venos, vi do profitos el viaj nunaj konoj. Sed ni konsideros, ke vi nenion scias kaj ni komencos ĉion en la ovo, en la origino, en la plej unua komenco. Se vi atente sekvos vian instruiston kaj se vi diligente lernos viajn lecionojn, neeble estas ke vi ne sukcesu. Ĉiu infano kiu atente aŭskultos, komprenos kaj se vi estos diligentaj la tuta klaso sen escepto povas ricevi la plej bonan noton.

Tiel vi enkondukos la instruadon, karaj geedukistoj. Necese estas ĉiam trankviligi la infanojn, vi devas sugesti al ili ke ili *estas kapablaj* ĉiuj je ricevo de plej bona moto. Vi superrigardu malgrandajn erarojn kaj vi tuj laŭdu, kiam estas malgranda progreso. Sed vi jam konas tiujn ĉi principojn de nova pedagogio kaj mi povas daŭrigi la historion.

I.^o lekcio. La origino de la homaro.

La nombro de la hodiaŭ vivantaj homoj sur la Tero estas tre granda. La statistikistoj kalkulis, ke ĝi estas ĉirkaŭe 1.660.000.000. Laŭ kontinentoj, la statistiko estas la sekvanta:

Europo:	450.000.000
Azio:	880.000.000
Afriko:	150.000.000
Ameriko:	180.000.000
Oceanio:	10.000.000

Tiuj ĉi statistikaj ciferoj ne devas esti kompreneble ekzakte ellernataj, sed ni notu ilin en niajn kajerojn kaj ĉiufoje, kiam ni rigardos ilin, ni meditu pri la loko, kiun havas la popoloj de Eŭropo en la oceano de la tuta homaro.

De kie venas tiu ĉi giganta aro da homoj? Laŭ la scienculoj, la homo apartenas al la *primata grupo de la mambestoj*, sed ĝi multe diferencigas de la bestoj. Jen kelkaj el la ĉefaj diferencoj: vertikala, rekta staturo, dupieda marŝo, granda cerbo (la cerbo de la homo pezas 1.360 gramojn kaj tiu de la plej grandaj goriloj nur pezas 360 gr.) Ni devas speciale akcenti la rolon de la *homa cerbo*. Per la potenco de sia intelekto, la homo, malforta kaj mizera mambesto—laŭ sia korpo—sukcese venkis la kreitaĵojn de la naturo kaj jungis la naturajn fortojn kiuj hodiaŭ laboras anstataŭ la tro malfortaj homaj muskoloj. Nur per la laborigo de naturaj fortoj la homaro estas granda. La arto, la religio, la manifestiĝoj de la homa intuitivo, unuvorte, ĉio, kio estas spirita kaj ĉio kio diferencigas la homon de la bestoj, estas la rezultato de la homa intelekto! Ni eliru el niaj loĝejoj, en nia moderna epoko: ni marŝu inter la uzinoj, sur la vojo trapasata konstante de mekanikaj veturiloj, super niaj kapoj la birdoj sidiĝas sur elektraj kaj sur telefonaj fadenoj, sur la kajo milo de feraj muskoloj, kiujn ni nomas levilegoj, deŝarĝas la sakojn kaj pakajojn venantajn de malproksimaj kontinentoj, pere de vaporŝipoj, hejtataj de karbo, kiu ja estas kondensita sunlumo... Mi povus daŭrigi la serion de tiu ĉi frazo sed vi ĉiuj scias, ĝis kia grado la homa aktiveco kreas nian bonfarton, nian vivon mem! Sen la inĝenieroj, la laboristoj, la maŝinistoj, nenia kulturo estas ebla en nia mondo, kie la nombro de la homoj tiel plimultiĝis, ke la ekhalto de tiu ĉi giganta mekanika progreso kaŭzus sen dubo la morton de milionoj de homoj, kiel tio okazis en antaŭaj tempoj, ekzemple en Hindujo.

La ĉefa faktoro en la historio de la homaro estas la progreso de la scienco kaj de la tekniko. Por kompreni la homan historion, ni devas ekzameni, kiamaniere la malforta homo sukcesis venki

la naturon. La historio de la homaro estas giganta batalo inter la homo kaj la kruelaj naturfortoj, kiuj estas *blindaj*. Mi diras, ke la naturfortoj estas blindaj, ĉar ili tute ne atentis pri la homo: ili estas kruelaj ĉar ili detruas ĉion, kio baras ilian vojon. La naturfortoj tamen estas ankaŭ grandaj kreantoj. La forto de la vento estas detrua forto por la remboato, sed ĝi estas bonvenigita de la maristoj, kies velboato naĝas sen movo sur trankvila oceano. La homo sciis utiligi la naturajn fortojn, kaj tial ĝi meritas la nomon, kiu diferencigas ĝin de la bestoj: *homo sapiens*.

Antaŭ ol ekzameni la evolucio de la homa gento tra la jar-miloj, ni devas fari iom da ĝenerala studo pri la deveno de la homo kaj pri la originoj de la homaj socioj. Pri ĉi ĉiuj aferoj ni lernos poste en aliaj fakoj, sed ni devas ilin mencii tamen ankaŭ tie ĉi por la kompreno de la vera objekto de niaj studoj.

Origino de la homo. La homo aperis sur la Tero jam en tre antikva epoko. La *arkeologoj*, kiuj fosis la internajon de la tero trovis multajn ostojn kaj ruinojn, laborilojn kaj armilojn de la t. n. *antaŭhistoriaj homoj*. La *geologoj*, estas tiuj scienculoj, kiuj okupiĝas pri la historio de la Tero kaj pri la teraj formoj, kiujn ni nomas tavoloj. Ili konkludis, ke la ostoj de la plej malnovaj homaj trovaĵoj kuŝas en tavoloj, kiuj datas de duonmiliono da jaroj antaŭ nia epoko. Ni povas do diri, ke la homo aperis jam antaŭ 500.000 jaroj sur la Tero sed estas eble, ke multe antaŭ tiu tempo. En tiu malproksima epoko Eŭropo estis kovrita de glacio kaj tial oni nomas ĝin *glaciepoko*. Depost tiam, kiel vi certe lernos en la elementoj de la astronomio, aŭ aliloke, la akso de la Tero ŝanĝis sian angulon kun la ekliptika ebena kaj dank' al tiu ŝanĝo la vivo reprenis sian kutiman aspekton sur la Tero. Sen tia ŝanĝo la homoj de la hodiaŭa Eŭropo aspektus ĉiuj kiel la Eskimoj de la nordpoluso. Niaj tutaj civilizacio kaj kulturo estus tiam neekzistantaj ĉar ni devas scii, ke *la klimato kaj la aspekto de la ĉirkaŭaĵo estas la decidaj faktoroj, kiuj determinas la kulturon de la popoloj*. La homoj de la varmegaj, tropikaj landoj povas vivi preskaŭ sen laboro. La naturo liveras al ili ĉion, kion ili bezonas. Bananoj kaj multegaj aliaj sukaj fruktoj estas je ilia dispono en ĉiuj partoj de la jaro kaj la sunlumo permesas al ili ne zorgi pri komplikaj vestaĵoj. Pro la boneco de la naturo, tiaj popoloj, vivantaj en tropikaj landoj ne multe progresas. Aliparte, la vivo de popolo vivanta inter glacio kaj sur malfekunda tero, elĉerpigas en eterna batalego por la ekzistado mem. Nek la indiĝenoj de la tropikoj kaj nek la Eskimoj por la polusoj povis do multe evoluadi. La klimato de Eŭropo kaj de Ameriko estas sole taŭgaj

por potenca homa evoluo. Ni do ne devas kredi, ke la civilizo estas ennaskita propreco de iuj popoloj. La naturo ne faris grandajn diferencojn inter la homoj, rilate al mensa vidpunkto. En ĉiuj homoj, mem en la plej humilaj, estas enkaŝitaj intelektaj trezoroj. Kio estas ebla al unu popolo, al unu individuo, tio estas ankaŭ ebla al alia popolo, al alia individuo. Per volo kaj per diligenta laboro ĉiu povas atingi belajn rezultatojn. Pro la sama motivo ĉiu lernanto povas atingi la plej bonan noton kaj mi esperas, ke en tiu ĉi bela fako, ĉiuj miaj lernantoj estos eminentaj.

Inter homoj estas diversaj tipoj. La diferencoj inter la diverskoloraj homoj estas sufiĉe grandaj, tamen estas hodiaŭ certe, ke ĉiuj koloraj homoj venas el la sama fonto. La homaro formas unu grandan rondon familian kaj la diferencoj inter ni estas malpli gravaj kaj rimarkindaj ol la similecoj. Antaŭe oni penis klasigi la homojn laŭ rasoj, la hodiaŭa scienco forlasis tiun ĉi klasigon, kiu neniam sukcesis perfekte kaj ni klasigos la homojn laŭ *popoloj*. Efektive la homoj de la kvin kontinentoj estas tute miksitaj. En la sango de ĉiuj popoloj estas jam miksitaj la sango de ĉiuj aliaj popoloj. Eble ŝajnos al vi strange, sed estas scienca fakto, ke en la sango de la sudeŭropanoj estas retrovebla la sango de la afrikanoj. Rezultas el tiuj ĉi supraj konsideroj, ke la homaro devas esti solidara komuneco de ĉiuj popoloj.

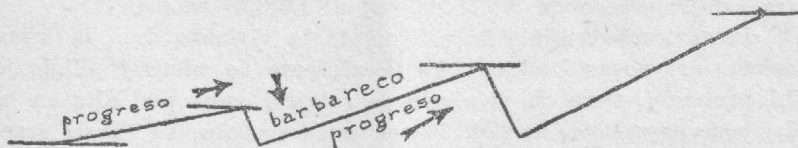
La klasigo de la homoj laŭ popoloj estas fondita sur la tieŝ-nomitaĵaj *etnikaj karakteroj* de la homoj. La koloro, la formo de kranio, la haroj, kaj aliaj korpaj diferencoj inter la homoj ne tiom gravas, kiom la komuneco de lingvoj, kulturoj, moroj kaj kutimoj, kiuj distingas la unuopajn popolojn de la tero. Efektive, la homo ne vivas izole, sed en komunecoj, kiuj estas nomataj *socioj*. Dum la daŭro de la historio la socioj ne restas ĉiam la samaj, ili evoluas kaj ili transformiĝas. La ŝanĝoj de la socioj ne estas revoluciaj sed evoluciaj, kiel ĉio en la naturo. Sed pri tio vi nepre aŭdos en aliaj fakoj, nome en la *sociologio*. Mi nur atentigas vin, ke en la historia studado oni devas konsideri la homon ne kiel solan sed kiel socian individuon, kies ĉiuj agoj kaj aktivecoj estas limigitaj de la sociaj leĝoj.

Kial la homoj formis sociojn kaj ili ne vivas izole, kiel la bestoj? La kialo de tiu ĉi afero estas la t. n. *ekonomia principo*. La ekonomia principo kreis la *metodon de la labordivido*, kiu sole ebligas la realigon de grandaj kaj *kollektivaj* laboroj. La unuopa homo estas malforta kaj pereema, sed la homaro de la Tero formas unu solan gigantan organismon, kies potenco estas grandega kaj kiu povas esti nomata eterna. La homoj spertis, ke ili multe

pli bone povas ekzisti, se ili kunigas kaj tiamaniere fondiĝis, jam en la aŭroro de la homaro, la *familio*, kiu restas por ĉiam la bazo de la socioj. Socio, en kiu ne plu estus familio, estas fortikaĵo de kartoj: je la unua potenca blovo de la vivo, ĝi falus en ruinoj! La sama principo de solidareco kreis ne nur la familion, sed ankaŭ la metiojn, la profesiojn, la kastojn, la industriajn kaj komercajn organizaĵojn, kiuj formas hodiaŭ nian socion.

Mil kaj mil demandoj formas unu grandan ĉenon de homa scio. Ni ne povas paroli tie ĉi pri la tuta ĉeno, nur pri kelkaj ĉeneroj. Sed tiu, en kiu animo loĝas, tiu, en kies psiko ardas flamo de lernemo, de scivolemo kaj de diligenco, tiu certe ekkonos dum sia vivo, la plej grandan parton de la ĉeno, kiu reprezentas la homan scion. Ĉar ni devas ĉiam memori, ke sole la scio diferencigas la homon de la besto. Post tiuj ĉi enkondukaj vortoj, ni ekkomenca nian propran studon pri la homa historio.

Antaŭ ol skizi la vojon, kiun faris la homaro de post la antikveco, mi devas fari kelkajn gravajn rimarkojn. La progreso de la homaro ne estas unu rekta linio, kiu penetras alten de la abismo. Bedaŭrinde la homaro ne kapablis progresi sen ĉeso. Sub diversaj cirkonstancoj, kiel invado de barbaroj, propraj eraroj, militoj, epidemioj kaj naturaj kataklismoj, la unuopaj homaj kulturoj neniĝis. Post triumfa kulturperiodo sekvis malsuprenfalo. Sed post la plej senesperaj mallumaj periodoj de la homa historio venis ree periodoj de progreso, kiuj ĉiufoge estis pli brilaj ol la antaŭaj progresoj. Ni povas reprezenti la marŝon de la homa kulturo per la sekvanta desegno:

En la unuopaj partoj de la progreso de la homaro la linio estas *kontinua*, t.e. la progreso estas *sen salto*. Se ni volas pli ekzakte reprezenti la homan progreson, ni devas rimarki, ke kelkfoje, nur tre malofte, sed tamen almenaŭ en kelkaj specialaj okazoj ekzistas salto en la homa progreso. La homo kiu per unu salto kapablas fari ian grandan aferon, kiun generacio ne povus fari en ordinaraj cirkonstancoj estas nomata *geniulo*. La plej grandaj artistoj kaj scienculoj, pri kiuj vi jam aŭdis aŭ aŭdos, estas tiaj geniuloj. Sed ni devas ĉiam memori, ke la geniuloj estas tre tre

maloftaj: eble en ĉiu jarcento estas nur unu aŭ eĉ neniu geniulo. Sekve ni neniam kredu, ke ni mem estas geniuloj. La karaktero de la geniulo estas ĝuste la modesteco. Ne ni mem sed la posteuloj devas juĝi pri ni aŭ pri niaj samepokanoj. Ni estu kontentaj alporti nian brikon al la potenca konstruaĵo de la homaro!

Rimarko por instruantoj: Oni rimarku, ke ĉiuj miaj frazoj estas preskaŭ sen escepte pedagogiaj tendencaj frazoj. Tiu ĉi teksto estas efektive nur resumo. Oni skribu sur tabulon la substrekitajn vortojn kaj oni eventuale daktu la resumon de la lekcio dum dek minutoj post la leciono. Dum la lekcio mem la lernantoj devas nur atenti.

(DAŬRIGOTA)

JOZEFO MAJOR.

Premiita en la XIII^aj Internaciaj Florludoj.

INTERNACIA LABOROFICEJO

Informservo

Altaj salajroj en Usono

La Internacia Laboroficejo ĵus eldonis raporton de ĝia Vicedirektoro, Sro. Butler, pri Industriaj Rilatoj en Usono.

Unu el la plej interesaj ĉapitroj en tiu libro pritraktas la doktrinon pri altaj salajroj. El la sciigoj kolektitaj Sro. Butler kalkulas, ke la valoro de la manufakturaĵoj de Usono pliiĝis je 149 procentoj dum la lastaj dek jaroj, sed ke salajroj pliiĝis eĉ plie (175 procentoj). La meza valoro produktita ĉiujare de ĉiu laboristo plialtiĝis de 3.447,84 dolaroj al 6.892,93 dolaroj, dum la meza jara salajro pliiĝis de 579,14 dolaroj al 1.253,93 dolaroj.

Plene kunkalkulinte la pliiĝon de la vivkosto dum la sama periodo, oni povas konkludi, ke la aĉetpovo de salajroj pliiĝis je 37,1 procentoj. Certe la vivnivelo de salajroj estas plej alta en la plej bone organizitaj metioj. Tamen estas sendube, ke okazis ĝenerala plialtiĝo de la prospero de la laboristaro en Usono kune kun pliiĝanta produktado.

Sro. Butler diras:

«Usonaj mastroj nun ĝenerale esprimas la opinion, ke altaj salajroj estas profitaj, kiel instigo al produktado, kiel kaŭzo de pli bonaj sentoj ĉe la laboristoj, kaj ankaŭ tial, ke ili kreas ĉe la salajruloj aĉetpovon, kiu nutras kaj subtenas prosperon. La pago de bonaj salarioj certe produktis tiujn rezultatojn, sed se oni imagus, ke la meza Usona mastro intence akceptis politikon favoran al altaj salajroj, tial ke li antaŭvidis tiujn rezultatojn, oni

supozus en li antaŭvidon, kiun li ne povus pretendi. Estas ja vero, ke Sro. Henry Ford starigis minimuman salajron de 5 dolaroj por okhora tago jam en Januaro 1913. Tiel farante, li radikale deflan-kiĝis de la tiam kutimaj salajroj kaj kaŭzis grandan maltrankvilecon kaj proteston ĉe liaj konkurantoj. Li faris tion, laŭ sia propra klarigo, tial ke li opiniis, ke ĝi estas bona negoco, kaj li trovis ĝin «unu el la plej bonaj kostmalpliigantaj procedoj, kiujn ni iam faris». Tamen lia ago estis escepta kaj ne estis ĝenerale imitita. Do la lasttempa pliigo de salajroj povas esti atribuita al la ekonomiaj kaŭzoj antaŭe priskribitaj, kaj ne al intencita politiko. Tamen, oni trovis, ke altaj salajroj kunportas kompensojn, kiujn oni ne konjektis. Estas sendube, ke ilia efiko kiel stimulo kaj al produktato kaj al konsumado estis plibone komprenita de la mastroj ol iam antaŭe. La fakto, ke multaj miloj da laboristoj posedas superreston super la nuraj vivnecesajoj signifas pliigitan postuladon por ĉiuspecaj komercaĵoj, alivorte, pli konstantan merkaton kaj stimulon al plia produktado. Pro tiuj motivoj, la principo estas nun larĝe akceptita ĉe Usonaj mastroj, ke estas bona politiko eviti laŭeble la malpliigon de salajroj, ke laŭpeca salajro por la sama laboro devas ne esti malaltigita, kaj ke oni devas serĉi ŝparrimedojn ĉie alie, antaŭ ol tuŝi salajrojn.

Bibliografio

WIESBADEN-GERMANUJO. Eldonita de Städtisches Verkehrsbüro en Wiesbaden. Havebla senpage per poŝtkartmendo al la Urba Oficejo por Trafiko en Wiesbaden (Städtisches Verkehrsbüro).

Bela broŝuro kun priskribo de la resanigaj kvalitoj de la akvo de tiu fama banloko. Bonegaj bildoj ilustras la raporton pri la banloko, kies akvoj estis jam konataj de la romanoj en antikvaj tempoj. Ĉu niaj enlandaj banlokoj atendas ankoraŭ longe por uzi esperanton en la servo de sia propagando? Ili konstata la belan ekzemplon de Wiesbaden. M. S.

KATALOGO DE LINGVOJ.—Eldonis Universala Esperanto Asocio, 12 Boulevard du Theatre, Geneve. Prezo 2 sv. frankoj. Paĝoj, 19.

La verko enhavas antaŭparolon pri la lingvoj de la homaro, kies nombro plej laste atingas 3.600. Poste venas listo de la plej

ĉefaj kulturlingvoj kaj de tiuj kiuj apartenas al malvastaj landoj, kun statistiko de la nombroj de iliaj parolantoj. Alia ĉapitro temas pri la lingvo internacia kaj enhavas ankaŭ statistikon pri la multnombraj projektoj de artefaritaj lingvoj, kiuj klare montras kiel la problemo de universala lingvo interesis ĉiam la homaron. Ni rekomendas varme la aĉeton de la broŝuro, kiu povas esti tre taŭga armilo en la manoj de bona propagandisto.

ZAMENHOF-RADIKARO.—Eugen Wüster. Eldonis Ferdinand Hirt & Sohn en Leipzig. Paĝoj 84.

Ĝi estas eltirajo el la granda materialo necesa por la preparado de la granda Enciklopedia Vortaro de la sama aŭtoro, kiu estas jam ekpublikigita de la sama firmo. Ĝi enhavas la kompletan liston de ĉiuj Zamenhofaj vortoj uzataj de la majstro en siaj verkoj, kaj kiuj ne enestas en la oficiala radikaro. Ankaŭ oni povas en ĝi legi la opinion de la aŭtoro pri la esperantigo de la propraj nomoj. Tre interesa kolekto da vortoj kiuj venis al nia lingvo sub la alta patronado de Zamenhof kaj kiuj iam certe estos oficialigataj. M. S.

ESPERANTA KATALOGO.—De la firmo Rudolf Mosse.

Samideanoj bonvolu peti ĝin de la fama firmo, kiu nun favorigas nian movadon per la publikigo de multaj kaj interesaj libroj. Turnu vin al Firmo Rudolf Mosse, Esperanto-Abteilung, SW 19, Jerusalemer Str. 46-49, Berlin.

CIES.—Internacia Esperanta Stenografio. Aĉetebla ĉe la aŭtoro, Dyba, gimnazia profesoro, Berlin-Niederschonhausen, Moltkestr. 4.

Nova projekto de stenografio aplikita al la esperanta lingvo. Interesatoj turnu sin al la supra adreso.

PRI LANDNOMOJ, La Sistemo de D-ro Zamenhof.—Aŭtoro S-ro Th. Cart. Paĝoj 16. Prezo 0,40 sv. frankoj.

Perfekta raporto pri la sistemo de D-ro Zamenhof por la nomoj de la landoj. Mi aprobas entute la konkludojn de la Prezidanto de nia Akademio, kaj profitas tiun okazon por konstati ke en Katalunujo neniam iu samideano deapartiĝis de la sistemo Zamenhofa kaj en tiu ĉi gazeto mem oni protestis kontraŭ la uzo de tute nenecesa *io*. Mi ne komprenas kion oni povas riproĉi kontraŭ ujo, kaj se ni devus ŝanĝi sufikson nur tial ke ĝi malbele sonas en la oreloj de tiu aŭ alia nacio, ni troviĝus ĉiam en konstanta flikado de la lingvo. Tiuj kiuj ne ŝatas *ujo'n* rajtas ja uzi la finiĝon *lando* kiu por mi estas ja pli belsona ol *io* kaj *ujo*. M. S.

GVIDFOLIO PRI DORDRECHT.—Eldonita de la komunuma

estraro sub aŭspicioj de Ŭ. E. A. Petu ĝin senpage al Gemeentebestuur, Dordrecht, Nederlando.

AUSTRALIO, Lando kaj Popolo. Originale verkita de A. Del-sudo kaj Lauri Laiho. Kun 31 ilustraĵoj kaj landkarto. Eldonis Ferdinand Hirt & Sohn, Leipzig. Paĝoj 94. Prezo: luksa tolbindaĵo 6,50 R. M.

En amaso da verkoj por recenzo, tiu restis en angulo pro la temo, geografio, kiu ŝajne povas esti iom enuiga. Kiam ĝi, tamen, atingis sian vicon mi konstatis mian eraron: la verko certe meritis esti el la unuaj. Kiu volas koni iom pri la malproksima vasta kontinento tie certe trovos la plej kompletan kaj precipe fidelan raporton de la vivokondiĉoj en Aŭstralio. En diversaj ĉapitroj, ni ne povus diri kiu estas la plej interesa ' la aŭtoroj priskribas ĉion kio koncernas la originojn de la lando, la enloĝadon de la brita gento, la urbojn tie kreskintajn post cento da jaroj, la fervojojn, la industriojn la ŝancojn de enmigrantoj, la arton kaj eĉ la malvirtaĵojn de la popolo. La lingvo estas tre korekta kaj meritas nenian riproĉon. M. S.

XIV^a; INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Eksterordinaraj Premioj

N.^o I.—Premio de S-ro NARCIS BOFILL: 50 ptoj. Libervola Temo.

N.º II.—Id. de P-tro J. FONT GIRALT: 50 ptoj. Libervola Temo.

N.º III.—Id. de Esperantista Grupo «LUMON» el Terrassa: 50 ptoj. Libervola Temo.

N.º IV.—Id. de S-ro Delfi DALMAU, Prezidanto de K. E. F.: 50 ptoj. Libervola Temo.

N.^o V.—Id. de S-ro Marian SOLA, Direktoro de Kataluna Esperantisto: 50 ptoj. Libervola Temo.

N.º VI.—Id. de S-ro SEBASTIA ALBERICH: 50 ptoj. Libervola Temo.

N.º VII.—Id. de Grupo Esperantista «PACO KAJ AMO»: 50 ptoj. Temo Libervola.

Pliaj premioj kaj temoj sekvos en ceteraj numeroj de nia gazeto.

La Sekretario de la Juĝantaro.

Barcelono la 31^an Januaro 1928^a

Simile al la mar'...

Simile al la mar'
 Animo mia revas,
 Se la krepusko de l' vesper'
 Forviŝas ĉion for de l' ter'
 Kaj lun' sin alte levas...

Simile al la mar'
 Animo mia luktas
 Se de l' ventego vemuĝad'
 Al mi parolas pri plendad'
 Kaj ondoj forte bruas...

Simile al la mar'
 Animo mia luktas
 Movante kaj ŝanĝante sin
 Animo! mi ne konas vin
 Mistera, ho, vi restas.

Sino. Catharina J. RÖSKES-DIRKSEN. Premiita en la XIII^a Internaciaj Floraj Ludoj.

Pri la Movado

Kara Sinjoro Redaktoro.

D-ro Privat parolas en la Januara numero de «Esperanto» pri « eminentuloj », kiuj ian tagon povus perfidi. Ĉu eble? Mi tre dubas. Se vere, mi povas certigi, ke inter la eminentaj perfidontoj (?) troviĝas neniu Akademiano. Ĉiuj estas kaj restos fidelaj; ankaŭ kiam post multaj, multaj jaroj—kiujn apenaŭ kelkaj verŝajne ĝisvivos—la Registaroj oficialigos Esperanton ili tiam fidele sekvos la vojon montritan de D-ro Zamenhof en la Washington'a Kongreso; ili opinias kiel li, ke, se «iam registare starigota komitato *«traktos sian taskon serioze, la postkomitata Esperanto restos «tute la sama lingvo, kiel la Esperanto antaŭkomitata» kaj ke «nur eble kelkaj nunaj formoj fariĝos arĥaismoj, neniel rom-pante la kontinuecon de la lingvo kaj neniel ruinigante la va-«loron de tio, kion ni ĝis nun akiris».*

Ni ne ŝanceliĝis hieraŭ, ne ŝanceliĝas hodiaŭ, ne ŝanceliĝos morgaŭ; firme kaj tute trankvile ni daŭrigu nian poresperantan laboron!

Kun kora saluto

TH. CART

Prezidanto de la Lingva Komitato.

—P. S. Ni kredas ke la komunikaĵo de S-ro Cart kiun ni presas ĉitie estas tre prava kaj ni devas ankoraŭ aldoni ke ni neniam havis eĉ dubeton pri lia fideleco al la pure Zamenhofa lingvo. La artikolo de S-ro Privat en la lasta numero de «Esperanto» estas certe ofenda por ĉiuj samideanoj kiuj malaprobas, kiel ni mem, la uzadon tute arbitran de la sufikso *jo*. Kion celas per tio la pioniroj de U. E. A.? Ĉu ili eble volas malgrandigi la simpatian kaj kelpon kiun ĝis nun la esperantistaro donis al ili? Se ili daŭrigas sian argumentadon per tia stilo ili nur atingos krei malamikajn rilatojn inter la samideanoj.

LA REDAKCIO.

Radio.—La 23^a de Januaro paroladis pri la temo «La beleco de Esperanto» antaŭ la mikrofono de Radio Barcelona nia samideano S-ro Sebastia Alberich Jofré.

Vinaroç.—La urbaj ĵurnaloj publikigis diversajn sciigojn pri la venonta kongreso de K. E. F. La ĵurnalo «Heraldo de Vinaroç» malfermos esperantan fakon kiu ĉiusemajne raportos pri esperanto.

Terrasa.—La grupo esperantista «Lumon» havis sian ĉiujaran kunvenon en la 23^a de januaro. Nova komitato estas elektita: Prez. S. Chaler, Vicpr. N. Casamada, Sekr. E. Anglarill, Klasisto A. Marsa, Vicsek. J. Escursell, Voĉdon. Cortés, Solanilla.

Rubi.—En Centro Democràtic okazis parolado por propagando de Esperanto. Oratoro S-ro M. Solà. Grandnombra publiko ĉeestis.

Vich.—La esperantistoj organizas nekrologian solenaĵon memore al D-ro J. Terricabras (P. L. R.). La dato ne estas ankoraŭ decidita.

Fideleco.—S-ro MONTAGU C. BUTLER sendis al ni proteston kontraŭ la lastaj artikoloj en «Esperanto» de U. E. A., kiujn aludas ankaŭ S-ro Cart en alia paĝo de ni gazeto. Jam nia redakcio donis sian opinion tie.

Barcelona.—La laborema grupo Barcelona Stelo malfermis kun sukceso novan kurson de Esperanto sub la gvidado de S-ro Navarra. Ĝi komenciĝis la 2^a de Januaro.

En sia lasta ĝenerala kunsido la sama grupo elektis la jenan direktan komitaton:

Prezidanto, A. Valdepeñas; Vicprezidanto, M. Palomeras; Sekretario, Jaume Navarra; Vicsekretario, Jaume Pruna; Kasisto, Josep Cantó; Kalkulisto, Andreu Lopez; Bibliotekisto, Vicens Andrés; Voĉdonantoj: Joan Gili Norta, Manuel Rodellar, P. Guillemot kaj Jaume Pellicer.

Al ili ni sendas niajn gratulojn kaj deziras plej grandan sukceson en iliaj taskoj.

La Barcelona Esperantistaro antaŭ la venonta Internacia Ekspozicio.—Kunvokita de samideanoj Grau—Alberich—Gili el Barcelono, okazis lastan 5an. de Febrauro, grava kunsido de la barcelonaj esperantistoj ĉe Liceu Dalmau.

Prezidis nia amiko Gili kiu detale skizis la laborojn farotajn okaze de la venonta Internacia Ekspozicio en Barcelono en la jaro 1929^a, celantajn la propagandon de nia urbo kaj Esperanton. Ĉefece oni devas klopodi interesigi la tutmondan samideanaron viziti la urbon kaj ekspozicion.

Entuziasme la multnombra ĉeestintaro akceptis la ideon kaj promesis ĉian helpon.

Por entrepreni la laborojn oni elektis la Organizan Komitaton. Krom samideanoj Jaume Grau Casas, S. Alberich Jofré kaj Joan Gili Norta, oni decidis ke ĉiu Barcelona Societo sendos unu reprezentanton kunhelpi la taskojn de la Komitato.

K. E. F. gratulas la iniciatintojn kaj deziras plej grandan sukceson al ilia entrepreno.

Volonte ni metas la paĝojn de K. E. al ilia dispono kaj ni esperas tre ofte sciigi niajn legantojn pri la raportoj kaj rezolucioj de la ĵus elektita Komitato.

Foiro de Lyon.—Okaze de la Foiro de Lyon, famekonata en la tuta mondo, kiu okazos en Marto proksima, estas organizitaj Komercaj Esperanto-Tagoj por la 17 kaj 18 de Marto. Estas eldonita tre bela broŝuro en Esperanto pri la foiro. La fervojoj konsentas rabaton al opaj ekskursantoj kaj komercistoj.

Nekrologio.—La 1an. de Februaro mortis en Terrassa en la aĝo de 85 jaroj S-ro MIGUEL MARSA ARNELLA patro de nia kunkomitatano S-ro Ramon MARSA. Bonvolu nia bona amiko akcepti la esprimon de nia sincera kondolenco.

Estatuts de la Federació Catalana d'Esperantistes

Article primer.—Amb el nom de «Federació Catalana d'Esperantistes» hom constitueix una federació d'esperantistes en terres de llengua catalana.

Art. segon.—L'objecte de la «F. C. d'E.» és la unió de tots els esperantistes en terres de llengua catalana per a la divulgació i propaganda de l'Esperanto, pels fins de la representació aconsellada en la reunió general del V Congrés Internacional d'Esperanto celebrat a Barcelona, per a complimentar tots els acords i resolucions, que afecten als esperantistes com a col·lectivitat, emanats dels Congressos Internacionals o dels nuclis directors de la llengua del Dr. Zamenhof.

Art. tercer.—Per a el millor compliment de l'article anterior, la «F. C. d'E.» publicarà una revista, l'organització de la qual serà determinada per un reglament especial interior publicat pel cos de redacció i prèvia acceptació del Comitè Directiu. El preu de l'abonament a la revista serà de sis pessetes anyals.

Art. quart.—La «F. C. d'E.» constarà de membres associats i de membres isolats; els primers seran federats per mitjà de l'entitat a la qual pertanyin i els altres directament i en caràcter particular.

Els diversos organismes pertanyents a la «F. C. d'E.» contribuiran el seu sosteniment amb la quota trimestral, pagada a la bestreta, de 0'40 ptes. almenys per cada soci i els individuals amb una quota mínima de 3'50 ptes. anuals, pagada a la bestreta.

Art. quint.—La «F. C. d'E.» serà regida per un Comitè Directiu, renovable cada any, compost de President, Vice-president, Secretari, Vice-secretari, Comptador, Caixer, Administrador i quatre Vocals.

Art. sisè.—El Comitè de la «F. C. d'E.» convocarà almenys una vegada a l'any, en diferents localitats, durant la primavera i en dia festiu, tots els federats, en Assemblea o Congrés general, en el qual, prèvia ordre del dia hom donarà compte als assistents dels treballs i gestions acomplerts pel referit Comitè Directiu durant el seu exercici, hom acordarà el lloc on deurà celebrar-se el vinent Congrés o Assemblea, hom nomenarà els individus que deuran constituir el Comitè el pròxim exercici, i hom discutirà les proposicions que hagin estat presentades abans de la sortida del número de la revista anunciant el Congrés o Assemblea, i anunciades en l'ordre del dia.

Art. setè.—El Comitè serà facultat per a crear les seccions que cregui més convenientes per a la prosperitat de la «F. C. d'E.» i de l'Esperanto, les juntes de les quals seran renovades per cada Comitè de bell nou elegit.

Serà president nat de cada secció un individu del Comitè designat pel mateix.

Art. vuitè.—Tots els esperantistes pertanyents a organitzacions federades tindran veu i vot en les Assemblees anuals, però el seu vot serà delegable al president d'un grup o una altra persona qualificada, prèvia la presentació dels corresponents carnets de soci.

Art. novè.—Tots els acords de les Assemblees o Congressos seran presos per majoria absoluta de vots dels socis assistents. Les esmenes que puguin presentar-se a aquest reglament deuran ésser presentades amb la deguda antelació per tal d'incloure-les en l'ordre del dia i publicades en la seva totalitat, puix que només podran ésser discutides i aprovades en les Assemblees o Congressos generals.

Art. desè.—La llengua oficial de la «F. C. d'E.» serà l'Esperanto, podent també emprar-se la catalana en les Assemblees.

Art. onzè.—Aquesta «F. C. d'E.» podrà actuar mentre compti amb dues col·lectivitats organitzades o trenta membres isolats. En cas de dissolució, previ acord d'ella, l'actiu existent serà lliurat al caixer de la Constant Representació de les Societats Nacionals Esperantistes.

Art. transitori.—La «F. C. d'E.» serà domiciliada a Barcelona carrer València, 245.

Noves edicions

AUSTRALIO, Lando kaj popolo (Delsudo-Laiho).

31 il·lustracions i un mapa. 96 planes de text. Enquadernat luxosament amb tela. Preu: 9'75 pessetes.

HISTORIO DE LA LINGVO ESPERANTO. 1.ª part (Privat) 1887-1900. 74 planes. En rústica 2'40 pessetes i en tela 5'25 ptes.

II.^a part 1900-1927. 199 planes. Luxosament enquadernat en tela. Preu: 9 pessetes.

LA SANKTA BIBLIO. L'Antic Testament traduït de l'hebreu pel Dr. Zamenhof, junt amb el Nou Testament, tot en un sol llibre.

Amb paper sense cos, enquadernat amb tela 9 pessetes

Amb paper prim i amb or enquad. amb tela 12'75 id.

Enquadernat amb tela granet fosc 18'75 id.

Enquadernat amb pell amb puntes reforçades 30'00 id.

Nota: Cal afegir el 5 per cent dels preus senyalats, per les despeses de correu, en cas d'ésser els llibres enviats fora de Barcelona. Cal que l'adreça sigui ben clara.

Dirigir-se a Ferd. MONTSERRAT, Villarroel, 107, 2.º, 2.^a Barcelona. IBERIA ESPERANTO SERVO.